

„ASA CHI”

REVISTA ȘTIINȚIFICĂ LITERARĂ

Comitetul de Redacțiune: Dr. D. Cantimir, I. Negre, Grigore N. Lazu, C. Hogaș, P. Antonescu N. Juravski. G. Boteanu și Em. Halunga Cu colaborarea membrilor Societății Asachi.

(Urmare la conferinta D-lui Dr. D. Cantemir)

Domnilor și Doamnelor

Ast-fel dar, când vorbim de higiena unei națiuni, când voim a indica nisce măsuri, care să conserve sănătatea, să întărească fizicul, și să lumineze facultățile intelectuale ale locuitorilor ei, trebuie să avem în vedere, în prima linie, starea lor economică și materială, căci după cum am zis'o, România, ocupată un patrar de secol a'și căpăta libertatea acțiunilor sale, a' lăsat uitărei partea economică, menită a susține toate instituțiunile și a inlesni prosperitatea sa, încât astă-zi ne găsim în neputință de a ne îmbunătăți starea higienică, fără a ne crea mai întâi isvóre de producțiuni, care să aducă fie-cărui locuitor a țarei mijlocul material, de a'și clădi o casă în bune condițiuni de igienă și salubritate, sau a'și procura hrana indestulătoare, ca cantitate și ca calitate.

Multe s'a'au țin și s'a'au scris în această chestiune: până astă-zi; cu toate acestea, cu toții a'au trebuit să plecăm capul, înaintea unei pedici neinvinse încă, aceea a lipsei unuia comerț, a meșterilor și a industriei Românești, pentru ca schimbul necesităților reciproce, să se facă între noi, căci până acum tot ce agonisește țeranul din munca câmpului în vară, trebuie să consume iarna, când nu are de lucru. Mai mult încă, la o nevoie extra-or-

dinară, sau în anii cu rele recolte, el este silit a'și angaja brațele prin anticipare ; iară noi, care trăim din munca țeranului, în lipsă de produse industriale și a unui comerț național, trimetem în fie-care an, peste hotare, sumi considerabile ; în cat prin această, consumând mai mult de cât producem, sau importând mai mult de cât exportăm, se înțelege de la sine, că nu numai nu putem adăoga nimic la avutul nostru individual și colectiv, ba din contra, suntem condamnați forsaminte a perde pe fie-care an și din ceia ce mai avem, și astfel, a rămâne în lăuntru tot în starea în care ne găsiam, pe când cele lalte națiuni cu banii noștrii, prosperă și se întăresc în detrimentul nostru.

Pentru a satisface în parte sentimentele ce au inspi-rat pe membrii societății «Asachi» când m'au însărcinat a vă întreține asupra higienei populare, ca condițiune de progres, socot de a mea datorie a vă spune, că, pentru a pune temeliea unui progres național, avem nevoie întâi ca instrucțiunea copiilor sătenilor să fie organizată într'un așa mod, ca ea să se pôtă imprăștié în totă masa poporului ; și la acest resulrt nu putem ajunge, de cât aplicându-se cu severitate legea învățământului obligator, iară scólele să fie fie înzestrate cu localurî, care să pôtă răspunde scopului lor, din punctul de vedere higienic și sciințific, îngrijindu-ne în acelaș timp de a le da materialul necesar pentru studiu și chiar cărți gratis fiilor de seteni săraci, iară învățetorilor o pozițiune și o recompensă demnă de serviciile ce sunt meniți a aduce țerei ; căci, cu cât instrucțiunea se va imprăștié în masa poporului, cu atâta el va fi în stare a judeca și a aprecia interesele sănătăței și existenței sale, atunci va ști a se feri de înșălătorii și conrupătorii streini, ce astă-zî, oploșiți prin comunele rurale, le consumă fructul muncii.

Din punctul de vedere economic, avem necesitate de a împrăștié prin toate unghiurile țerei, școli practice de agricultură, meserie și alte aplicațiuni, pentru ca fii poporului, după ce au învățat a ceti și scrie, să pôta îmbrățișa o carieră producătoare.

Am văduț cu plăcere încă din anul trecut, votându-se și decretându-se, legea pentru întiințarea de fabrici; cu toate acestea nu scim încă, când lâna, cânipa, inul, gîndacii de mătasă și altele, nu se vor mai vindé în starea brută peste hotarê, adecă când materialele prime ce avem, se vor transforma în postavuri, pânzerii și stofe confecționate; în țara noastră, pentru a atinge acest rezultat, avem nevoie de o incurajare și protejire a întreprinderilor și produselor naționale. Este trist de a vede că mulți dintre noi, ne facem o sală a critica tot ce este românesc; mai mult încă, ômenii de stat chiar cred, că putem progresa prin liberul schimb cu țerile industriale și comerciale. Celor din-tăi le vom zice, că perfecțiunea nu pôte veni de cât când toți românii vor prefera produsele naționale, căci prin consumațiune, sporindu-se capitalurile în țară, fie-care va căuta a'și întinde afacerile, pentru a răspunde pretențiunilor noastre; iară celor din urmă, că nu au de cât a ceti istorica dezvoltărei comerțului și industriilor în Franca, Anglia, Italia, Belgia, Rusia și celor-l-alte țeri, pentru a vidé, că nici o țară din lume, nu au început a pune bază stărei sale economice, prin liberul schimb cu țări mai avansate.

În fine trebuie să începem esplotarea minelor noastre, iară pădurile și pământurile de arătură cată să fie îngrijate într'un mod științific și economic, pentru a ne aduce folose mai multe, căci prin esplotări mari, lipsite de îngrijire, recoltele perd ca cantitate și ca calitate; această împrejurare face, ca cerealele noastre să fie puțin căutate și reu plătite.

Lipsa de capitaluri în țară, face ca interesele banilor să fie mult mai mari decât în străinătate; și această împrejurare aduce ca consecvență, că concurența străină ucide ori ce întreprindere agricolă, comercială și industrială; multe exemple ne-o dovedesc acesta, și în cele din urmă zile cred că ați auzit de falimentul fabricii de zahar de la Chitila, o noua victimă a liberului schimb, adică a principului economic ce au condus pe omenii noștri de stat, care au închiet convențiunile comerciale. În definitiv, pentru evitarea unor asemenea, cred că ar trebui să fim cu mai multa prevedere în angajamentele comerciale ce luăm cu străinătatea; iar pentru susținerea întreprinderilor agricole, să dăm o dezvoltare și un credit mai mare băncilor agricole.

Pentru afacerile comerciale ar fi de dorit, ca banca națională să aibă sucursale în toate orașele țării, pentru ca și comersanții români să pōta găsi bani cu procente mici la nevoile lor; căci până astă zi, dacă vom cerceta registrele acestei instituțiuni de credit, vom vede că ele nu au adus beneficii, de cât numai bancherilor și comercianților străini; și prin aceasta nu facem de cât a iulesni mijloacele străinilor, de a ne cuceri cu desăvîrșire pe terenul economic. Căci pe când comersantul străin găsesce bani cu 4 la sută pe an, proprietarul mare român nu găsesce de cât cu 7 la sută la creditul fonciar, iar posesorul și comersantul român este silit a plăti încă 15 la sută.

De asemenea, referindu-ne la încurajarea întreprinderilor industriale, pentru ca ele să pōta prospera și înmulți, este absolut trebuitor a se crea o instituțiune de credit industrial în aceleași condițiuni și cu aceleași procente ca instituțiunile analoge din țările streine; căci numai prin acēsta, vom putē ajunge cu timpul a ave o agricultură, un comerț și o industrie românească.

Onorat Auditoriu

Silit a da o conclusiune ziselor mele asupra stărei economice în care ne găsim, cată să vă fac o mărturisire tristă, și din nenorocire foarte durerosă pentru viitorul nostru ca națiune, căci, pe când cu toții simțim pericolul ce ne amenință pe fi-e ce an, în același timp lasăm vremea să treacă fără a face cel puțin un început, care să aibă de scop a opri înstrăinarea avutului național și individual; în fie care an sarcinele de stat cresc, pe când mijlôcele materiale pentru a le alimenta sunt aprôpe tot în aceeași stare, în care se găsiu cu 25 de ani în urmă. Nu este aci locul de a intra în amănuntele tuturor nevoilor de care suferă națiunea Romană, și care inpedică progresul și prosperitatea ei; precum nici de a vă desvălui tôte mijlôcele prin care noi am puté scăpa de robiea economică în care trăim. Mulți învățați și economisti ai țerei nôstre le-au arătat în diverse ocațiuni; cu tôte acestea trebuie să sperăm, pentru binele nostru, că necesitatea pătrundându clasele sociale ale națiunei, suntem în ajunul unei acțiuni seriose, pentru care trebuie să luptăm cu toții, precum am știut a lupta pentru a căpăta neatârnamea nôstră politică.

Din punctul de vedere higienic, ș'al organizării serviciului sânicar în țară, cuoșteți, onorat auditoriu, că ambele lasă foarte mult de dorit, pentru a preserva sânatatea populațiunei de bôlele endemnice și epidemice, ce ne bântuie. Dacă ne referim numai la locuința și hrana populațiunei, care cu osebite au fost atinsă cu această ocaziune, ar fi de dorit ca guvernul, care au avut îngrijirea de a deosebi munca sâteanului, să aibă aceeași sollicitudine a le da mijlôce, de a și construi locuinți încăpătore și sânatose, oferind locuitorilor lemnul de construcțiune în condițiuni avantajoase de plată cu

amortisație; căci orî care ar fi consiliile igienice ce am dat sătenilor în privința influenței ce are locuința asupra vieții lor, ne dispunînd de mijloace a'și clădi o casă în bune condițiuni de igienă și salubritate, vor fi pentru mult timp condamnați a trăi în aceste clădiri primitive și infecte, în care-i videm trăind astă-zî.

Ceiar ce privesce hrana sătenilor, ea e strîns legată cu starea lor de imbelșugare; când țeranul va avea cu ce să-și procure o hrană mai bună și cu indestulare, atunci în spiritul său de conservațiune va ști a'și procura; cu toate acestea este de datorica noastră a imprăștié lumina și a trage atențiunea celor în drept, asupra întinderei ce ie viciul beției prin sate; prin imprăștierea culturii întelectuale, între fii poporului, prin cetirea de cătră preoții învățătorii și primarii comunelor rurale a tuturor consecuenților phisice, morale și materiale ce samănă acest nenorocit vițiu, precum și prin împuștinarea numărului crășmelor de prin sate, vom ajunge, dacă nu a stărpi acest viciu, cel puțin a înlătura degradările phisice și morale, iară banii ce se consumă astă-zî în băutură, vor pute servi țeranului pentru a'și procura o hrană mai bună, sau a'și intimpina alte nevoi ale existenței sale.

Sănătatea populațiunei unei țări, adică înmulțirea sau înpușanarea locuitorilor ei, depandă în cea mai mare parte de la condițiunile igienice în care trăesc; acesta ne-o dovedesc cifrele statistice ale diferitelor țări din Europa, care constată, că îmbunătățirile igienice publice și private, precum buna constructiune a locuinților, înlătularea necurăteniilor supuse putrezeciunei hrana indestulătoare și usul unei ape potabile de buna calitate, ajutorul medical gratuit saracilor și altele, au adus ca rezultat, scăderea mortalității generale. La noi din nenorocire cifrele statistice ne dovedesc că popu-

Înțelegerea generală a țării nu numai că nu sporesce, ca în alte țări, ba din contra în unii ani, în câteva districte ale țării numărul morților au covârșit pe acel al născuților; și acest trist adevăr trebuie să fie cu atât mai îngrijitor pentru România de dincoace de milcov, cu cât, pe când elementul național scade, un element strein se înmulțesc, tindând a forma majoritatea populațiunii în comunele urbane.

Pentru a face primul pas în ameliorarea stărei noastre igienice, care este menită în prima linie a ne conserva și garanta contra bolilor epidemice și endemice ce ne bântue, avem nevoie de o organizare serioasă a serviciului sanitar al țării; cu alte cuvinte avem nevoie ca personalului medical să i se dea o direcțiune, pentru a pute indica și aplica, pe de o parte îmbunătățirile igienice menite a înlătura și distruge izvoarele de infecțiune și contagiune ce ne înconjură, atât prin orașe cât și prin sate; iar pe de alta, la cas de bolă, atât boțutul cât și saracul, sa fie căutat la timp în condițiuni convințioase, în raport cu gravitatea și întinderea bolilor. Serviciul sanitar de care ne bucurăm, este departe de a raspunde trebuinților; mai întâi medicii nu sunt puși în putință de fapt a-și îndeplini datoriile cerute prin legea sanitară, căci controlul și direcțiunea serviciilor nu sunt puse sub o autoritate centrală competentă, care să cunoscă dacă un medic își îndeplinește serviciul pentru care este plătit. Controlul sanitar din contra, aparține fie-carei localități, în baza legii de descentralizare județană și comunaia; capiți acestor onorate autorități reprezentative, rare ori sunt în stare de a cunoște și aprecie trebuințele sănătății populațiunii, în cât sorta personalului medical și a asistenței publice este cu neconținere tulburată de influentele politice și care adese ori au o inriurire asupra serviciului medical.

Maî mult încă, posturile medicale și sumele cese usig-néză prin bugete, sunt schimbate în fie-care an; fac că și astă-đi ne găsim în starea cea maî deplorabilă sub raportul higienic; cu atât maî mult, cu cât chiar în localitățile în care avem medici ce voesc a'și face datoria, totuși indicarea mijlócelor celor maî elementare de salubritate și igienă, rare ori sunt puse în aplicațiune.

În privința ajutorului medical gratuit, ce se dă locuitorilor saraci de prin orașe și sate, nu suntem maî bine organizați: căci spitalele Județene și Comunale sunt în genere neindestulătore, în raport cu numărul bolnavilor ce reclamă a fi admiși. Regulamentele chiar nu admit în aceste spitale, de cât bólele zise endemice acute; în cât ușa acestor instituțiuni este închisă pătimașilor atinși de bóle cronice și incurabile; femeile sarace care nu au mijlóce de a petrece lehuizia în casa lor, nu pot găsi un asil de cât în Iași sau în București, unde pot să capete o îngrijire medicală pentru ele și prunciilor lor. Copii mici, chiar la caz de bólă, sunt condamnați a zăce în casa părintescă, fără o căutare medicală. În fine nenorociții 5000 de pelagroși Romani ce avem în țară, după afirmațiunea distinsului nostru higienist *Dr. Felix*, toți acești nenorociți și nenorocite, în starea în care ne găsim sub raportul organizării ajutorului medical gratuit, sunt condamnați a zăce pe drumuri, sau pe la casele lor, ori pe la strainii ce'și fac milă de ei, pentru a le oferii o laviță de scânduri unde după îndelungate chinuri, își dau ultima suflare.

SUNT MEMBRU REDACTOR

Adio dar, Atenă! și tu Acropolis,
Și voi sublime arte cădute în abis.
Adio Termopile! Adio Maraton!
Și voi, o monumente! Și tu o Panteon!
Ce m'ați făcut o lună, să casc gura la voi,
Să cad o dată'n baltă, aldat'intr'un noroi;
Ce-avoastră strălucire, mi-a spus cât sunt de mic,
Și m'ați făcut o lună, să nu pot scri nimic.
De azi vă las în pace, în sfântul vostru loc;
Dormi dară Diogene, în vechiu'ți poloboc.
Și voi slăvite umbre, sub gloria antică,
Dormiți, căci văd că trece, o grecă frumușică,
Cu ochii mari și negri, plăcuți și zimbitorî,
Cu negrele'i sprincene ca don'e lipitorî,
Cu fața sa cea albă, cu nasul coroiat,
Cu'n glas ce'ți aminteste un papagal dresat.

În urmă vine grecul, cu'n aer fioros,
Cu un costum prea falnic și foarte majestos;
Pe cap el poartă fesul, la brâu cuțite mari,
Picioarele 'și ascunde în clasicii șalvari,
Ce mătură pământul cu fundul seu cel mare
Și întărită căinil prin comica'i mișcare.
Vedându'l de odată simțit-am o dorință,
De-al adresa cuvintul, și-a'i face cunoștință.
Dar cum să intri'n vorbă, să te anini de el?
Căci el nu știe polca, te nhață la un șnel,
De sare praf din tine, cum sare din sertare,

Și face de'ți pocnește surtucul în spinare.
 Eu cred că e mai bine, să ne cătăm de drum,
 Căci ved că din ciubucu'i se'nnață nori de fum ;
 Din când în când spre mine privirea și indreptază,
 Șaruncă niște flacări, ca lampa ce fileză

Ce sóriá mult amară, ce crudă prigonire,
 Alungă la tot pasul sârmana omenire!
 De ce când unul pörtă o sută de giubele,
 Un altul trece iarna, sgârcindu-se în pele?
 Când grecul de căldură asudă la tot pasul,
 Sărmanul rus își perde urechile și nasul!
 Când unul cu stralide și rodii se nutresce,
 Un Eschimos mânâncă untură grea de pește!

De ce, când vântul bate, cu aripele sale,
 Nu'nghetă d'opotrivă pe toți în a sa cale?
 Căci toți suntem țarină, lipsită de putere,
 Și toți venim în lume prin lacrimi și durere.
 De ce pe scara mare păzita de lachei,
 El nu găsește drumul, nici pe stăpânii săi,
 Și în coliba rece, săracă, dărâmată,
 Rinjesce cu mânie pe-o frunte înghețată?
 În față cu bogatul, devine blând și mic,
 În față cu săracul, ce nu pöte nimic,
 Il face că să jöce, flămând și nemâncat,
 Să caute spre cerul atât de departat
 O rază de căldură o rază de dreptate;
 S'aștepte printre lacrimi cu buzele uscate,
 Speranța care fuge de el la orî ce pas,
 Sufând în pumni căldura ce'n suflet 'ia rămas?
 Un svânturat ce'n viață ș'a ris de tóte'n lume,
 Adesa reușesce să'și facă un renume,
 Să calce în picioare, și Patrie și lege
 Fiind că are'n vieță o stea care'l protege.

Și nimeni nu se'utrăbă: e fruntea lui curată?
 E'n suflet vre o crimă, pe mână'i vre o pată?
 Căci aurul tot spală, trecut și conștiință,
 Lui totul se inchină: și merit și știință,
 Căci stima e averea; Disprețul, Sărăcia,
 Și'n drumu'i chiar virtutea își scote pălăria.
 Prin lacrimi durerea adesa ne zimbesce,
 Sub masca amicie'i trădarea se găsesce;
 Și chiar perversitatea, în lume când s'avântă,
 Cu ironia'n buze, ast cântec ea ne cântă:
 Nu credeți în nimica: Virtutea e o flóre,
 Ce-o zi trăesce numai, Și'apoi uitată móre.
 Nu credeți în nimica, căci tot ce viețuește,
 Materie flămândă în veci ea se isbesce
 De órbele capricii, cu care ne luptăm,
 De cum venim în lume, și până o lăsăm.
 Parolă și credință și cult și zeități,
 Sânt haine ce îmbracă a vóstre calități,
 Perfide ca și unda, pe care voi plutiți,
 Perfide ca și scopul, cu care voi trăiți.

Când dar această lume e numai o fantomă,
 Și numai răutatea se dă ca axiomă;
 Când inoiala'n suflet, cu mâna sa strivesce,
 Iluzii și speranțe, și'n locu'i nu sădesce,
 De cât a morții flóre, uitată pe mormint.
 Ce sunt acele lacrimi ce curg atât de sfint?
 Cind sufletul cultivă un suflet adorat,
 Când zorile s'arată, și cerul înfocat,
 Ne spune'n faptul zilei, că numai prin iubire,
 Și Stele și Planete găsesc o lăuțuire.
 Că dacă astă lege le-a dat'o Creatorul,
 A noastră lege nu e de cât numai amorul!

Amorul e viața e legea creatóre,
 Ce tot insulețesec în lumea trecătóre.

El singur e capabil, printr'o săgetătură,
Din omul cel cuminte să fac'o cască gură.
Aci unul se plange la arbori și la stânci,
Uu altul se tirăște, ca sarpele pe brânci;
Cutare in durere, sărută chiar o ușă,
Luând drept o Venusă, o slută de mătușă.
Amorul, să mă credeți, că este-o nebunie,
Cu părți forte sublime, sau pline de prostie,
Amorul stinge somnul și pofta de mâncare,
Te face să vezi daruri ce Ea poate că n'are;
S'alergi in veci pe câmpuri, să chinucsei un cal
Și'n ori ce buturugă, să vezi câte-un rival.
Să plângi noptea in somnu'ți, și'n spasmuri să visezi,
Că'n loc de ochi albaștri, Ea are ochii verzi;
Să crezi, când e bolnavă, sau are-o nevralgie
Că more după tine, d'amor și gelozie,
Să-ți faci mii de reproșuri, și'n lacrimi să le'nnezi
Când Ea poate mâncase o sută de culbeci.

G. Boteanu

M. E. HAECKEL

DESPRE DARVIN GOETHE ȘI LAMARCK

Un discurs ținut la adunarea asociațiunii Naturaliștilor Germani la Eisenach.

Ne am propus a da lectorilor noștri frumosul și instructivul discurs, al D-lui *Haeckel*, nu fiind că au fost reprodus de mai toate revistele științifice ale Germaniei, ale Angliei și ale Franciei, și a făcut prin urmare călătorie prin totă lumea științifică, dar îl reproducem fiind că dă pe scurt o justă istorie a dezvoltării teoriilor lui Darwin, pe care mulți, chiar dintre partizanii lui Darwin, le cred eșite spontan eu de la dânsul.

Acest discurs este cu atâta mai remarcabil, cu cât, recunoscând meritele lui Darwin, totuși reduce la justa lor măsură, vederile acelor care n'au timp, sau n'au vocațiunea de a se ocupa mai profundat de știință, și care pôte, fără voia lor, dau naștere la vederi extravagante. Și în adevăr, de nici o teorie nu s'au făcut atâta us și abus, în timpul celor din urmă 20 ani, ca de teoriile lui Darwin. Se venim la Discurs.

Cunoscutul savant, înainte de a intra în aprecierea doctriinelor ilustrului reposit, spune câte-va cuvinte de durere, din cauza pierderii ce suferă știința prin încetarea de viață a lui Charles Darwin, și aruncând o privire generală asupra meritelor repositului, zice că rețormă introdusă de Darwin n'a găsit chiar de la nașterea ei nici măcar mai multă simpatie de cât în Germania. Ni-

căirea n'a provocat o mai mare inundare de scrieri pentru și contra acestei reforme. Pe urmă observa oratorul, că nici o localitate, n'a putut să fie mai bine aleasă spre a aduce omagii lui Darwin, de cât Eisenach cu al seu Wartburg, acest castel al liberelor cugetări, liberilor cercetări. Căci Wartburg este locul sacru unde zice oratorul, sunt acuma trei sute de ani, Martin Luther, reformând biserica, chiar din temelia ei, deschise o eră nouă pentru civilizațiune, întinca mai cum Charles Darwin, în zilele noastre, reformând doctrina evoluțiunii, a deschis căi noue sentimentului gândirei și voinței omenirei

Nu e de tăgăduit că Darwin, prin caracterul seu, prin calitățile sale personale și modul viețuirii, samănă mai mult cu blândul și pacinicul Melanhton, de cât cu energetic și entusiastul Luther; însă amândouă aceste mari reforme sunt egale în întinderea și importanța lor; și una și alta au semnalat o epocă de dezvoltare a spiritului uman.

Reforma științifică a lui Darwin, a ajuns în scurtul spaciu de două-zeci și două de ani, la un succes definitiv și fără esemplu. Nici o dată, de când există știința, o teorie nouă n'a sguudit așa de adânc totalitatea științelor omenești, nici una n'a ridicat contradicții așa de violente, nici una n'a ramas biruitoare într'un timp așa de scurt, ca teoriile lui Darwin.

Descrierea transformării concepțiunii noastre despre lume, resturnarea punctului de vedere din care privim natura, va fi într'o zi unul din cele mai interesante capitole ale istoriei dezvoltării spiritului uman. În 1863, patru ani după aparițiunea uvrăgiului capital (*) a lui Darwin, am vorbit pentru întâia oară despre acesta, înaintea congresului Naturaliștilor la Stettin, și atunci o mare majoritate a fost de părere, că n'ar trebui discu-

(*) On the origin of species by natural selection. (Nota Red «Asachi».)

tat serios ast-fel de fantasiî. Un zoologist eminent declarase că totă teoria îi pare a fi un „*vis innocent a inu somn de după prânz*“ pe când un altul o pune pe aceeași linie cu mesele învățitoare. Un botanist vestit asigura că nici un fapt nu vine în ajutorul acestor „*presupuneri fără temei*“ pe când un geolog cunoscut, sucotea, că se va curarisi în curând de această ameteală trecătoare.

Maî târziu, un fiziolozist renumit vedea aci un roman, și un anatomist profetisa, că, după câți-va ani, nu se va mai rosti nici un cuvînt despre acesta. Uvragiî întinse și disertațiunî ne numerate vestiau lumei, că teoria lui Darwin ar fi faîșă de la un capăt până la altul, că ea n'ar fi sprijinită pe fapte, că conolusiunile sale n'ar fi închipuite și consecințele funeste. Și nu de mult, căci chiar de abia sunt cincî ani, la congresul de la Monachium, cercînd a arata raportul teoriei selecțiunei cu totalitatea științelor, am găsit o opozițiune foarte hotărîită în unul din cei mai vestiți savanți. Adversarul meu credea că ar pute esila Darwinismul din instrucțiune, pe reson, că acesta ar fi numai o hipotesă nedemonstrată.

Am fost nevoit a lua asupra'mî apararea, în scrierea despre *Știința liberă și învățămîntul liber*.

Și ce a ramas astă-zî din condamnările hotărîte ale nenumerărilor noștri adversari? Nimica! Tocmai mulțimea și vigórea atacurilor lor a făcut ca biruința noastră să devie demnitivă. Cucât mai tare și din toate părțile a fost asediată cetatea, cu atâta mai mare activitatea au desfășurat apărătorii în implerea spărturii, și în consolidarea părților slabe. dogmele vechi au trebuit să dispară în fața științelor esperimentale

Omul de geniu care a găsit, spre a le reuni, o legătură de mult căutată, și care dirija, apararea cu idea

unificătoră a monismului, a putut, la a șeptezecilea aniversară a sa, privi cu mulțămire legitimă victoria definitivă a lor și a putut dice ca și Goethe „*Urma zilelor mele pământesci nu se va șterge în eternitate*”.

Starea actuală a științelor mărturisește într'un mod neîndoios, biruința de care Darwin a putut să se bucure în cele din urmă zile ale vieții sale. Spre a constata acesta e de ajuns a arunca o privire asupra număróselor scrieri și uvrage importante, care apar mai în fie ce zi, și cari, în cea mai mare parte, găsesc inspirațiune în doctrina lui Darwin. Pe terâmul zoologiei precum și pe acel al botanicei, întru cât privesce morfologia, fiziologia, ontogenia și paleontologia un uvrageu de valóre nu apare fără a se întemeia pe idea evoluțiunii. Aprópe toate cercetóřile cu puține escepțiuni neînsemnate, din ce în ce mai rări, se leagă de ideea fundamentală a lui Darwin; aprópe toți admit că asemănările între speciile animale și speciile vegetale provin din o inrudire reală, și că privirea complexului lumii organice, se esplică, de o parte prin descendință, pe de alta prin modificațiuni lente și succesive.

Dara Darwinismul propriu zis, iar în ssnsul strict al cuvântului *teoria selecțiunii* are în disprețul tuturor atacurilor, o valóre reală și considerabilă, căci el ne desvălește pentru întâiași dată cauza fiziologică în puterea căria lupta pentru existență, cauzasă mecanicește toate transformațiunile, toate metamorfosele. Se póte ca selecțiunea să nu fie unicul agent al transformismului, însă până azi, ea remâne pârghiea principală a lui. În ziua în care Darwin a descoperit-o cu ajutorul selecțiunii artificiale, el a rezolvat una din cele mai importante probleme a biologiei; căci teoria despre *selecțiunea naturală prin lupta pentru existență*, nu este alt ceva, de cât respunsul la redutabila cestiune: *cum formele organice*

potrivite, adoptate cu un ōre care scop, pot ele sǎ se desvolte, fǎrǎ mijlocirea unei cauze, care sǎ lucreze pentru acest scop? Cum un edificiu pōte sa fie ridicat fǎrǎ un plan preconceput și fǎrǎ un arhitect? In seculul din urma, marele filosof german Kant socotea cǎ aceste probleme, ar fi de nedeslegat.

Pe terîmul nici a unei științi, nu sa probat succesul lui Darwin mai strălucit de cǎt pe terîmul morfologiei, anatomiei comparative și a istoriei dezvoltǎrii organice

In adevĕr, morfologia, acĕstǎ stiințǎ favoritǎ a lui Goethe, nu pōte impinge mai adânc, cercetǎrile sale de cǎt cu condițiune cǎ admitem doctrina unei primi origine comune: mulțemitǎ acestei doctrinī, s'au abținut intr'un scurt timp rezultatele cele mai strălucite. Arborī genealogicī, adicǎ deducțiunii genealogice, cari la inceputul lor, debutau cu modestie ca simple hipoteze provisorie, sunt admise azi in definitiv pentru mai multe grupuri organice. Spre a da un exemplu, vom spune cǎ astǎ-zī nici un zoologist cu judecatǎ nu se mai indoesce cǎ cui derivǎ din palaotherīi analogī cu tapirī; rume-gatoarele de la anaplotherine analoge cu mascurī; paserile de la reptile analoge cu șopîrilele Nimene nu mai are îndoialǎ cǎ vertebratele superiori, cu respirațiunea aerianǎ, se coboarǎ de la pești cu respirațiune cu brachiile. Chiar cea mai importantǎ, și cea mai combătutǎ, d'între hypoteze, aceea care coboarǎ pe om de la mamiferele analoge cu maimuțele, a obținut, in urma studiilor mai aprofundate, ce s'au facut în anī din urmǎ, aprobarea savanților competenți, și cea mai mare parte d'între ieī o cred stabilitǎ tot așa de solid ca și tōte cele-alte mai sus enumerate.

Față cu această unanimitate, putem lasa de o parte atacurile persistente, pe care unii din adversarii noștri, isolați, se ostenesc de a le îndrepta în contra transformismului. Punctul principal este că toate generațiile june, lucrează în sensul lui Darwin, că doctrina sa a străbătut ca un ferment în totă lumea științifică, și că ea prepară soluțiunea tuturor problemelor mari.

Dacă serbăm aci victoria definitivă a doctrinelor darviniane, o facem fiind că credem că aceste doctrine au eșit definitiv din perioada luptelor aprige și a polemiceilor literare.

Noi ne bucurăm de acesta cu atâta mai mult cu cât personal am luat parte la toate aceste inversunate lupte.

Dacă lupta, e precum a zis'o Heraclitos, generatrice tuturor lucrurilor, lupta pentru existență n'a putut să fie economisită unei teorii, care chiar din această concepțiune și-a făcut o escelență uneltă pentru demonstrațiune.

Noi salutăm cu mare bucurie era de pace și de desvoltare liniștită, care va urma acestei victorii, o eră care ne permite, a culege succesele cele mai roditoare pe căile nouă, deschisa științelor. Congresul medicilor și a naturaliștilor Germani a resunat adese-ori de aceste lupte; astă-zî când din fericire sunt terminate, lui îi se cavine de a sancționa pacea și a proclama într'un mod solemn *că doctrina evoluțiunei de acum înainte este piatra fundamentală a științei.*

Dară cum, pentru necazul unei opoziții așa de vie, cum doctrina lui Darwin exercitat-a într'un timp așa de scurt o influență atât de însemnată asupra științelor? Se nu căutăm cauza numai în puterea adevărilor continue întrînsă ei și în împrejurări esteriore cari au favorisat introducerea ei în știința și mai ales au contribuit calitățile personale foarte rari a omului care a desle-

gat niște probleme atât de grele și redutabili. Charles Darwin împreună calități intelectuale forțe diverse care de ordinar esclud unele pe alte.

El, era un naturalist forțe savant, forțe pătrunzător, și în tot aceeași timp un filosof adânc cu vederile întinse. Opoziție între principiile acestor două tendinți mergea adese ori până la ostilitate; la Darwin, ele se împacau, se contopeau într'o armonie perfectă.

De aici vine, că empirici cu ideile mărginite, făcându-se că nu zăresc în el de cât un observator sagace, pătrunzător și un experimentator ingenios, deplîngeau teoriile sale că niște devagațiuni speculative; pe când cugetătorii (dehaute envergure) exclusivi, priveau cu dispreț cercetările sale experimentale, păstrînd admirațiunea lor pentru al seu spirit pătrunzător, pentru claritate și logica deducțiunilor sale. Sub acest raport el aduce aminte pe doi mari savanți germani. Ioan Muller și Scarlet Ernest Baer. Opera clasică acestui din urmă, *Istoria dezvoltării animalelor*, are că sub titlu „*Observațiuni și reflecțiuni*”. Darwin ar fi putut zice tot atîta despre ori ce operă a sa.

Accasta capacitate de a observa și de a rezona, rari ori atât de puternică, era sprijinită de alte calități care ridicau valoarea și însemnătatea lor: o răbdare neostenită în urmărirea scopului propus, o laboare conștiințioasă pentru a coordona rezultatele dobândite, o sinceră pasiune adevărului și o franșă simplitate în espunere conclusiunilor finale.

Adăugați alte trăsături nu mai puțin onorabile, modestie estra-ordinară cu care esplica vederile sale, calma blîndeță cu care respundea la obiecțiunile adversarilor sei, ne băgînd în samă nici atacurile lor personale nici ultragiiile.

(Va urma)

COPIE DE PE NATURA

No. 3.

INTRIGANTUL

(B. . . . . 1873.)

Gură mică, ochi albastri, cu privirea de fecioară,
Larg în spete, pre amabil, dar îndată ce a ris,
Vezi hiena parcă eșă de sub pelea de mioară,
Te cutremuri, te 'nfioară,
Căci privirea sa acuma 'ți pare 'al crimului abis.

Fruntea'î 'naltă fără falduri, înse plană și postie,
Ca și câmpurile care produc numai mărăciuni,
Ear la tâmple vezi o vână scurtă, groasă, albăstrie?
Este proba ce mai vie,
Psihologică, că dânsul are vâna de minciuni.

De minciuni ce intrighiază, asta e a lui menire,
Ce ascunde'n vezi sub masca de-om întregu important;
Dar zadarnice sunt masca și'a lui vorbi și lingușire,
Tôta sa strădănuire
Și mai mult îl patentează cum că e un intrigant.

Umeri drepti, cu capu 'ntrânșii și cu peptul scos afară,
Cu trei, patru pași giganticii acostează mari și mici,
Câți în casă, și le spune, le vrăjește și se miară
Orî și cinc, în o seară
Cum se poate dușmănia se sbucnească 'ntre amici!

Și acesta știe multe, chiar de toate, dânsul zice,
 Spune, gângâie, pretinde c'a lucrat așa și așa;
 A dat sfaturî la cutare, știe limbi, ascute brice,
 Și acolo și aice
 A fost, este și nu este, răspundend la ori ce, da!

El de multă amiciție chiar și bătăturî îți scoate;
 La petrecerî, pitrecaniî îți va fi decorator.
 Te insoară, te disoară, căci ca dânsul cine pôte
 După valurî se innoate?
 Și 'l găsești în drum, pe strade, în salon și la obor.

Dar ciudat! orî unde'l afli, desbinarea 'ndată pică
 Ca naprasnic peste omeni și în luptă i'a 'nceștat;
 Gândurî bune și frăție la suflarea sa se strică,
 Iuse'n clipă se ridică.
 Și dispore dușmănia, cum și el s'a departat.

Este duhul de strivire care aprig în el zace,
 În el, prostul, ce e dreptul, dar un prost periculos,
 Căci instinctul îi arată așa bine-a se preface
 Și adese când el tace,
 Parc' ascultă ce 'l învață atunci duhul fioros.

Eată tipul! gură mică și privire de fecioară,
 Larg în spete, pre amabil, cu un vecinic: *rog poștiți?*
 Este dânsul, e hiena ce sub pelea de mioară.
 Se ascunde, se strecoară,
 Este dânsul, intrigantul, dar, acesta e..... fugiți!

Grigore N. Lazău.

O ÎNTREBARE:

Alegeri fără scrutin secret, sunt ele anulabile sau nu?

Spre a putea răspunde la această întrebare trebuie să căutăm mai întâiu a afla intențiunea și scopul legiuitorului care împune în alegere scrutinul secret, căci fără a cunoște aceste nu vom putea ajunge la o concluziune nemeșită.

Textul legii în chestiune este: „*Alegerea deputaților și a Senatorilor să face pururea prin scrutin secret*“

Cetind acest text de lege s'ar părea că-am și pus mâna pe scopul legiuitorului și care ar fi în alegerea deputaților și a Senatorilor, înse tocmai aci am fi greșiți căci dacă scopul ar fi numai alegerea, o atare să poate avea și prin scrutin pe față, înse noi videm că legiuitorul o cere numai prin scrutin secret, și acest secret, mai videm că legiuitorul îl urmărește cu persistență de la începutul până la sfârșitul operațiunei alegerii unde după proclamarea voturilor dispune arderea biletelor

În fața colegiului, ast-feliu ca să nu remâe nici o urmă pentru desvâlirea secretului.

Așa darscrutinul secret este singur mijlocul său cheia care ne pôte duce la descoperirea adevaratei intențiunii a legiuitorului, de aceia trebuie să ne conducem numai și numai de acest mijloc.

Ori ce faptă a omului pentru că să pôtă fi secretă, trebuie să'i fie numai lui cunoscută, sau, cu alte cuvinte, trebuie să fie nevăzută și ne-auzită de alții, prin urmare el trebuie să se afle izolat de societate, trebuie să fie în singurătate, căci numai atunci putem zice că este nevăzut și neauzit de alții, și operațiunile său faptele sale îi sunt numai lui cunoscute, și sunt secrete pentru alții.

Urmărind mai departe această stare izolată, această stare de singurătate a omului care pôte da faptelor sau operațiunilor sale, caracterul de secrete mai găsim în ea încă după totă logica și adevarata stare de libertate, căci omul nici o dată nu să afle în mai mare libertate de cât când se afle în singurătate și faptele sale pot fie nevăzute și ne auzite de alții.

Ori ce societate, fie compusă chiar numai din amicil noștri, dacă ne aflăm în ea, cere necesar mite acomodățiunii reciproce și unde este vorba de acomodățiunii, adevarata libertate nu mai există, astfel dar, de perfectă libertate ne bucurăm numai când suntem în singurătate izolați de ori ce societate, când faptele noastre sunt nevăzute și neauzite

de alții, și ca atare sunt secrete pentru orî cine altul, de aceea scrutinul secret este sinonim cu alegerea în deplină libertate, căci au unul și același înțeles.

Ast-fel dar legiuitorul împingându-ne la starea de singurătate, neaparară necesară pentru realizarea scrutinului secret, ne-a pus tot o-dată prin acestu și în stare de deplină libertate, în cât, *noicns volens* votul nostru rămîind atârnat numai de libera noastră voință și alegerea trebuie se devină făcută în deplină libertate, de aceea constatăm că ținta legiuitorului prin scrutinul secret este deplina libertate în alegiri

În logică, este interzis a întrebuița mijlocele drept scop, însă în cazul de față de vom comite chiar această imprudență și am lua chiar drept scop scrutinul secret, în realitate totuși nu vom perde drumul căci odată scrutinul secret aplicat, alegerea devine de facto chiar de la sine, în totă libertatea făcută, și prin urmare scopul legiuitorului ajuns; de aceea abaterea de la scrutinul secret este culpabilitatea cea mai ne ertată, este pacatul de mörte contra libertății alegirei, căci un atare scop numai scrutinul secret îl pöte ajunge și afară de dânsul alt mijloc numai există; încât cel ce să abate de la scrutinul secret dă lovitură mortală libertății alegirei.

O dată stabilit că numai scrutinul secret este mijlocul care pöte da o alegere liberă, consecința

logică este că votarea pe față, sau asistată de marturi sau biletul scris de altul când alegătorul poate singur al scri, nu poate da acelaș rezultat adică o alegire făcută în totă libertatea voinței alegătorului ci numai un rezultat cu totul contrar adică o alegire fără adevărată libertate.

Sunt unii care susțin că votarea pe față este curagiul convingerei, noi însă susținem contrariul, este timiditatea și servilismul în interesul puterii, și spre dovadă prifacăsă astăzi instituțiunea scrutinului secret în votare pe față și majoritatea voturilor va întruni-o tot dea-una puterea sau cei cu dânsa în mână, de aceia antagoniștii scrutinului secret sunt tot-deauna inimizii libertăților publice sau partizanii guvernelor și poate au și dreptate din punct de vedere de conservare, căci scrutinul secret este asilul scăpării orî cui ar vroi să scape, însă acest antagonism îl înțelegim numai când un partid este compus din elemente nesolide, căci omul solid nu dezertează nici prin scrutinul secret de la partidul sau principiile sale, de aceea și din acest punct de vedere trebuie a să menține aus și tare, instituțiunea scrutinului secret, căci dacă el este și mijlocul disparițiunei unor asemenea partide fără baze solide, țara nu perde nimica, și noi n'avem nici o pagubă de disoluțiunea lor.

Mergând mai departe și întrebându-ne care mod de scrutin este mai practicabil corupțiunei voturilor, cel secret sau cel pe față suntem siguri că orî ce amator de asemenea marfă ne va spune că

marfă pe nevăzute nu cumpără, căci scrutinul secret nu l presintă nici o garanță că nu va rămene păgubaș și aceasta încă fără vre un drept de regres, căci lucru ciudat, votul secret prin în-suși natura sa este și rămene tot-deauna aparat de orice inculpare, căci ce putem imputa unui alegător când votul seü este secret și noi nu l știm și nici suntem în stare al cunoște vre o dată, mai ales când după proclamarea voturilor biletele în puterea legii se ard și nu ne rămene nici o urmă spre a fi în drept macar a ne mânîie pe el.

Nu tot așa de curat este și curajosul vot pe față, căci o dată contrar dispozițiunelor legii, câte și câte i s'ar mai putea imputa: timiditate, slugărie, corupțiune, antagonism libertăților publice și dacă de toate aceste ar pute scapa, totuși ori cât s'ar svârcoli, dar de prealabilă înțelegere nu va putea scapa de a i se imputa, căci dacă ne întrebăm care pöte fi motorul care ar pute îndemna un alegătoriu a se lepada de instituțiunea scrutinului secret care l garantează votarea în tötă libertatea și l scapă și de töte animositățile? Nu vom pute conchide la alta de cât la prealabilă înțelegere, și apoi atribuind chiar cea mai platonică prealabilă înțelegere votului pe față, totuși o prealabilă înțelegere rămene prealabilă înțelegere și ca atare este și rămene ne admisă de lege, căci dacă art 67 din legea electorală declară nule biletele care ar cuprinde semne de ori ce natură, care ar presupune o prealabilă înțelegere, öre votarea pe față, sau asistată

Am martori sau biletul scris de altul, cându alegătorul pôte singur al scri nu sunt semne îndestule de o prealabilă înțelegere? Sau dacă o singură strofură de cerneală pe bilet, ocaionată pôte chiar arată voia alegătorului, să pôte interpreta de o prealabilă înțelegere și este în stare ai anula votul, ôre o prealabilă înțelegere a căria existență este declarată chiar pe față de către alegător, este mai puțin înovată? sau pôte să va susține că o femeie publică posedă mai mult simț de rușine de cât aceea care păcătuște în ascuns?

Se va dice pôte că legea însuși permite a se scri biletele de alții, da; așa este, însă aceasta excepțională permisiune este espres și necesar mîntă dată numai celor ce nu'și pot scri singuri biletele lor, adică celor ce nu știu sau din cauza din infirmități nu pot scri, dar nuși celor ce știu și pot scri, și tocmai aci este lovitura cea mai zdrobitoare pentru alegătorul care pôte ași scri singur biletul și cu toate acestea, însarcinează pe altul cu scrierea lui, căci un mare alegător pe lângă că prin fapta sa dovedește incontestabil prealabila înțelegere, dar tot odată la el se vede și totala lipsă de încredere ce este în persoana sa.

Am stabilit că scopul legiuitorului prin scrutiniul secret este deplina libertate în alegeri.

Am stabilit că numai scrutiniul secret este în stare a realiza acest scop.

Am stabilit că votarea pe față, asistată de martori, sau biletul scris de altul, când alegătorul pôte

te singur al serie, sunt semne încontestabile de prealabilă înțelegere.

Avem două texte de lege: unul care sub pedepă de nulitate a voturilor interzice prealabile înțelgeri de ori ce natură, și altul, care impune ca alegerea deputaților și a Senatorilor să se facă pururea prin scrutin secret, de aceea conchidem că o alegere făcută fără scrutin secret este cu totul contrară scopului legiuitorului și ca atare în tot cazul anulabilă, căci mandatarul eșit din un asemenea scrutin nu este rezultatul nici a expresiunii libere nici a expresiunii legale a alegătorilor.

Sunt meșteri de cuvînt, care, nu ne îndoim, că vor susține contrariul concluziunii noastre, un lucru înse, suntem siguri, că nu'l vor putea combate, adică acela: *că scrutinul secret e singurul mijloc care garantează deplina libertate în alegeri*

Lascar Radu.

COLORILE PENILOR

Până acuma nu se știe întrun mod pozitiv ce cauzaze marea varietate a colorațiunii penilor păsărilor. D. Krukenberg, din Heidelberg, care a studiat din punct de vedere chimic și spectroscopic feluritele pigmente care se estrag din peni roșii și galbene, deosebete *turasină* *zoonerytrimă*, *zoofulvină*, *zoorubină* etc. Pigmentele verzi sunt foarte rare. Un fel turacovedină care se găsește în penele unor păsări este singură care până acuma s'a putut isola.

Vestitul ornitolog A. B. Meyer a reînceput aceste studii de care sa ocupat mai adese-orî din cauza unui papagal din insulele molușce (*Ecbectus polychlorus*), omorît în starea sălbatică, și care arata o anomalie de colorațiune, ușoară de răprodus la papagalii prinși și care consta în înlocuirea unui număr de peni galbeni ca alămăiea sau protocalii, în loc de peni verzi albastri, sau negri care specie le au de ordină. Acest fel de *csantochroism* ar corespunde albinismului care se observă la alte păsări. Se știe că Indienii Americii de Sud „*tapireaze*“ (aceasta e terminul lor consacrat prin usagin) papagalii prinși.

Această operațiune constă în aceea că iei smulg papagalului câte-va peni, și hultuesc la loc unde a fost rădicina lor o secrețiune lăptosă unei broște care se afla în țara lor. Penile care cresc la loc devin galbeni. Acești papagali au fost descriși adese orî ca o specie deosebită. (Revue scientifique)

(Va urma)

V A R I E T Ă Ț I

Particularități ale corpului uman (trad.)

- Corpul uman prezintă diferite particularități între care vom cita următoarele: Omul este mai înalt decât de cât dimineța; mărimea între începutul dimineții și finalul zilei variază aproximativ cu 20 m. m. Un om sănătos cântărește vara cu aproape 1 și jumătate kilogr. mai puțin de cât iarna. Dintre toate viețuitoarele de aceeași mărime, omul are cel mai mare crieri, calculați în general câte 2 kilogr. pentru fie care 10 kilogr. din greutatea corpului, pe când un bou care cântărește 500 kilogr. posedă numai jumătate kilogr. crieri. Corpul uman posedă 249 oase, adică 60 în cap, 67 în trunchiu, 62 în brațuri și mâini, 60 în picioare. Inima face într-o oră aproape 4000 contracțiuni. Totala cantitate de sânge aflată în corp, care e aproximativ 8 până la 13 kilogr, trece prin inimă de 18 ori și face pe minută o cale de 40 metri. Pulsul unei persoane adulte nu bate mai puțin de 80 ori sau mai mult de 90 ori pe minută, în de ordină are 84 bătăi. La bătrânețe se reduce numărul bătăilor pulsului, la 60 pe minută.

Un atestat sigur. Un arestant, care fusese condamnat pe viață în o închisoare din coloniile franceze din oceanul pacific, voi să se căsătorească cu o n

restantă (cum p'acolo adesa se întâmplă). Guvernorul nu se împotrivi; intra preotu care era se-ii bine-cuvinteze și arestant începu următoarea convorbire:

Preutu. Ai fost vro dată căsătorit în Franța?

Arestant. „Da“

Preutu. „Și'acum soția ta e mórta?“

Arestant. „Da“.

Preutu. „Ai óre și care atestate, prin care 'mi ai pute proba aceasta“.

Arestant, „Nu“.

Preutu. „Atunci nu te pot cumuna. Trebuie se'mi presinți întâi un atestat despre mórtea primei tale soșii“.

Arestantu. (După o pauză, în cât timp ochii viitorii sale soșii erau așintiți asupra sa): „Pot s'o probez că e mórta“.

Preutu. „Ei bine probează'mi“.

Arestant. (Iarăși după o pauză) „D'aceca mă aflu aici . . . eu am omorît-o“!

Mireasa totuși se mărita cu ucigătoru.

Răntăceos. O Domnișóră bătrână, care tot juca pe tânăra. rugă, la o petrecere pe un dommu, care era cunoscut ca numismat, dacă nu 'iar pute procura o monedă de argint, care se fi fost tipărită în anul în care ea sa născut. „Cu plăcere“ răspunse acestă“ însă monede de asemenea vechime sunt rare și scumpe“.

Un curânt frumos a unui Mitropolit. De curând decedatului Mitropolit din Bordeau Msgr. Donnet, i se impută relațiunile amicale ce avea cu un Rabin din acel oraș. Cunoscutul mult tolerantul print al Bisericii respunse acestora: „Ah! D-zeule, lasă-mi plăcerea de a 'l vede în asta lume, căci după mörte, de sigur nu 'lu voi mai vede pe ceu altă lume.

DIN LUCRĂRILE SOCIETĂȚII

Sau primit ca membri ordinări D-nii: Economul David Vicol institutor, V. Costinescu și R. Corvin profesor la gimnaziu și Ilie N. Albu locotenent.

Sediul societății sa regulat în una din încăperile societății Economice Române „Pionul“

S'a decis ca ședințele comune și regulate a membrilor societății: „*Asachi*“ să se țină tot-deaona *Sâmbătă sara*.

Sau însărcinat pe D-nii Popescu și Stavirescu. Colectorii ai „*Contimpuranului din Iași*“ cu stringerea abonamentelor din țară la revista „*Asachi*“.

AVIS. Din cauza oare căror eshimbări urmate în tipografie, revista na putut să apară la 1 Martie.
